

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 210

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

16 lipca 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Rada

2011/C 210/01	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Litwy z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Litwę zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2014	1
2011/C 210/02	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Luksemburga z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014	5
2011/C 210/03	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014	8
2011/C 210/04	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Cypru z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Cypr zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014	12

OPINIE

Komisja Europejska

2011/C 210/05	Opinia Komisji z dnia 15 lipca 2011 r. dotycząca planu usuwania odpadów promieniotwórczych powstałych w związku z likwidacją elektrowni jądrowej Bohunice V-1, znajdującej się na terenie Republiki Słowackiej, przedłożonego zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom	16
---------------	--	----

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 210/06	Opinia Komisji z dnia 15 lipca 2011 r. dotycząca projektu rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego zmieniającego rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32)	18
---------------	---	----

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2011/C 210/07	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽¹⁾	20
2011/C 210/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6247 – KKR/Versatel) ⁽²⁾	23
2011/C 210/09	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6277 – Access Industries/Warner Music Group) ⁽²⁾	23

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2011/C 210/10	Kursy walutowe euro	24
2011/C 210/11	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 22 marca 2011 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/39.168 – PO/Wyroby pasmanteryjne: Zapięcia – Sprawozdawca: Hiszpania	25
2011/C 210/12	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 31 marca 2011 r. zmieniającej decyzję C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) (Sprawa COMP/39.168 – PO/Twarde wyroby pasmanteryjne: Zapięcia) (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2070)	26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu

⁽²⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Litwy z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Litwę zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2014

(2011/C 210/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia

działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.

- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 28 kwietnia 2011 r. Litwa przedstawiła aktualizację z 2011 r. do programu konwergencji, obejmującą lata 2011–2014, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami, zostały one poddane ocenie w tym samym czasie.
- (7) Gospodarka Litwy jest na etapie przezwyciężania poważnego kryzysu gospodarczego, w czasie którego PKB spadł łącznie o 17 %, ponieważ spadek popytu krajowego został spotęgowany przez załamanie światowego handlu. Rynek pracy natychmiast zareagował na kryzys i nastąpił gwałtowny wzrost bezrobocia, które z bardzo niskiego poziomu 4,2 % na początku 2008 r. osiągnęło rekordowy poziom 18,3 % w połowie 2010 r. Zdecydowane podtrzymanie systemu zarządu walutą, wspomagane przez znaczną konsolidację budżetową z jednoczesną korektą wynagrodzeń w sektorze prywatnym i środkami mającymi na celu wzmocnienie stabilności systemu finansowego, pomogło w stabilizacji gospodarki. Gdy nastąpiło ożywienie gospodarki światowej i gospodarka litewska zaczęła czerpać korzyści z odzyskanej konkurencyjności, w 2010 r. odnotowano znaczne zwiększenie eksportu i ponowny wzrost gospodarczy. W 2011 r., wraz ze wzrostem popytu wewnętrznego, ożywienie gospodarcze nabiera tempa. Jednakże, mimo że przewiduje się szybki spadek bezrobocia, pozostanie ono nadal na poziomie dwucyfrowym.
- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu konwergencji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu konwergencji z 2011 r. jest realny, chociaż wzrost gospodarczy i inflacja mogą okazać się wyższe niż zakłada się to obecnie. Jest on wprawdzie oparty na nieco bardziej optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego w 2011 r., ale jest w znacznym zakresie zgodny z najnowszą prognozą Komisji na rok 2012. W programie konwergencji zaplanowano sprowadzenie deficytu do poziomu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % do 2012 r., czyli w terminie wyznaczonym przez Radę, ale nie towarzyszą temu wystarczająco sprecyzowane środki na rok 2012. Coraz większe tempo rozwoju gospodarki może prowadzić do lepszych wyników budżetowych w 2011 r. niż zakładano w programie konwergencji. Jeśli jednak tymczasowe środki konsolidacji, które wygasną z końcem 2011 r., nie zostaną odnowione i uzupełnione o znaczne środki o charakterze stałym, zawarte w programie konwergencji cele budżetowe na rok 2012 mogą nie zostać zrealizowane, mimo coraz lepszych perspektyw makroekonomicznych. Średnia roczna konsolidacja budżetu w latach 2010–2012 utrzymuje się znacznie poniżej poziomu 2,25 % PKB, zaleconego przez Radę w ramach procedury nadmiernego deficytu w dniu 16 lutego 2010 r. Ponieważ wzrost gospodarczy i dochody podatkowe są znacznie wyższe niż przewidywano w czasie wydawania przez Radę zalecenia w sprawie likwidacji nadmiernego deficytu z dnia 16 lutego 2010 r., realizacja wymaganej konsolidacji fiskalnej powinna umożliwić szybsze zmniejszenie deficytu i postęp w realizacji średniookresowego celu budżetowego. Przewiduje się, że średniookresowy cel budżetowy w postaci nadwyżki strukturalnej wynoszącej 0,5 % PKB nie zostanie osiągnięty w okresie objętym programem konwergencji.
- (9) Określenie dalszych środków konsolidacji będzie stanowiło wyzwanie biorąc pod uwagę wymóg dokonania znacznej korekty, aby zrealizować cel na 2012 r. określony w ramach procedury nadmiernego deficytu i dokonać postępu w realizacji celu średniookresowego, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia koniecznego współfinansowania w celu przyspieszenia absorpcji funduszy strukturalnych UE i zwiększenia w gospodarce produktywnych inwestycji. Poprawa wydajności sektora publicznego może stworzyć dodatkowe możliwości korekty wydatków, bez uszczerbku dla jakości usług publicznych. Jeśli nie zostaną przeprowadzone dalsze reformy, w ciągu kilku najbliższych dziesięcioleci wydatki związane ze starzeniem się społeczeństwa będą wzrastać w tempie przekraczającym średnią UE. W czerwcu 2010 r. rząd zatwierdził ogólne założenia kompleksowej reformy systemu zabezpieczeń społecznych i systemu emerytalnego. Wniosek obejmował znaczące podniesienie wieku emerytalnego, zmiany w sposobie obliczania emerytur oraz włączenie emerytur państwowych do ogólnego systemu ubezpieczenia społecznego. Zatwierdzenie i skuteczne wdrożenie wszystkich aspektów tych propozycji będzie miało decydujące znaczenie dla długoterminowej stabilności finansów publicznych Litwy i mogłoby pomóc w zwiększeniu podaży pracy poprzez stworzenie silniejszych zachęt do podejmowania pracy przez starszych pracowników, zapewniając jednocześnie adekwatny poziom emerytur. Ponadto długoterminowa stabilność finansów publicznych wymagałaby także wzmocnienia ram budżetowych. W szczególności w okresie poprzedzającym kryzys ramy budżetowe nie zapobiegły częstym, znacznym korektom celów związanych z wydatkami oraz procyklicznemu wzrostowi wydatków finansowanych z dochodów nadzwyczajnych. Nadmierny wzrost wydatków finansowanych z dochodów uzyskanych w okresie wysokiej koniunktury był źródłem silnych zaburzeń równowagi budżetowej, które pojawiły się w czasie kryzysu. Przyczyniły się one również do przegrzania gospodarki. Zgodnie z najnowszymi ocenami Komisji, zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych wydają się być wysokie.
- (10) Stopa bezrobocia na Litwie należy do najwyższych w UE. Najpilniejszą sprawą jest zapewnienie, aby szybko rosnące bezrobocie nie nabierało charakteru strukturalnego. Bardzo rygorystyczne przepisy prawa pracy i czynniki zniechęcające do podejmowania zatrudnienia, jakie istnieją w ramach systemu pomocy społecznej, utrudniają prawidłowe funkcjonowanie rynku pracy. Wymaga to zmiany kodeksu pracy i innych stosownych przepisów, w szczególności ustawy o pieniężnych świadczeniach z pomocy społecznej. W połączeniu z finansowaną w wystarczający sposób aktywną polityką rynku pracy środki podejmowane w tych dziedzinach mogłyby pomóc w ograniczaniu ryzyka, że wysokie bezrobocie nabierze charakteru strukturalnego, a także w zmniejszeniu znacznej szarej strefy.

- (11) Litewskie przedsiębiorstwa państwowe stanowią ok. 18 % PKB. W dalszym ciągu utrzymuje się wśród nich tendencja do stosowania mało wydajnych rozwiązań, co prowadzi do niezadowalających zysków finansowych. Właściwa reforma przedsiębiorstw państwowych mogłaby także prowadzić do zwiększenia konkurencji i poprawy otoczenia działalności gospodarczej. W 2010 r. Litwa rozpoczęła reformę w pięciu głównych sektorach. Reforma określa wytyczne dla przedsiębiorstw państwowych w zakresie przejrzystości, stanowiąc tym samym podstawę rozliczalności organów administracji. Rządowa uchwała w sprawie zwiększenia wydajności z grudnia 2010 r. dodatkowo ugruntowała wiarygodność ram reformy. Niemniej jednak są to jedynie ramy i wytyczne, a uchwała nie przewiduje wielu kluczowych środków, które pierwotnie proponowano i które zapewniłyby rozdział między funkcjami regulacyjnymi a funkcjami związanymi z własnością.
- (12) Energochłonność litewskiej gospodarki należy do najwyższych w UE. Jest to w znacznym stopniu związane z kwestią ogrzewania budynków mieszkalnych, a główną przyczyną problemu jest zły stan budynków wielomieszkaniowych. Mimo że już w 2004 r. uchwalono strategię rozwiązania tego problemu, to w rzeczywistości dokonano niewiele inwestycji. Ponadto nastąpił szybki wzrost liczby zarejestrowanych samochodów, podczas gdy dochody z podatków od energii i transportu spadły w stosunku do PKB oraz w stosunku do podatków od dochodów z pracy (znacznie powyżej średniej w UE). Rozwiązanie kwestii niskich stawek opodatkowania energii, w tym stawek dotyczących rejestracji i własności środków transportu, stanowiłoby wsparcie konsolidacji budżetowej w perspektywie krótkoterminowej, zachęcając jednocześnie do bardziej oszczędnego wykorzystania energii.
- (13) Choć Litwa ma ogólnie przyjazne ramy regulacyjne w zakresie działalności gospodarczej, to jednak odnotowuje dość słabe wyniki jeśli chodzi o warunki rozpoczynania działalności, terminy i koszty wydawania pozwoleń budowlanych oraz ochronę inwestorów. Ulepszenie przepisów w tych obszarach ułatwiłoby tworzenie nowych miejsc pracy oraz stymulowało wzrost gospodarczy. Reforma polityki konkurencji mogłaby dodatkowo poprawić otoczenie biznesowe, ale postęp w tym zakresie jest powolny, szczególnie w sektorze energetyki i handlu detalicznego żywnością. Pełna realizacja zmienionej krajowej strategii na rzecz niezależności energetycznej pomoże w rozwiązywaniu problemów dotyczących bezpieczeństwa dostaw oraz osiągnięciu większej konkurencji na rynku wytwarzania energii elektrycznej. Wdrożenie trzeciego unijnego pakietu środków prawnych dotyczących rynku energii elektrycznej i gazu zwiększyłoby konkurencję na rynku sprzedaży detalicznej energii. W 2009 r. w sektorze handlu detalicznego żywnością Litwa uchwaliła ustawę o zakazie nieuczciwych działań przedsiębiorstw zajmujących się handlem detalicznym. Mimo to w sektorze handlu detalicznego żywnością nadal panuje niewystarczająca konkurencja, częściowo ze względu na jego strukturę i niewydolne rozwiązania w zakresie regulacji rynku. Koncentracja sieci handlu detalicznego żywnością charakteryzuje się tendencją wzrostową: w 2008 r. udział czterech największych sprzedawców detalicznych osiągnął 72 % całkowitej sprzedaży.
- (14) Litwa podjęła szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. W celu wzmocnienia stabilności budżetowej Litwa przyjmie ustawy ułatwiające gromadzenie środków finansowych w rezerwie Skarbu Państwa przewidzianej na trudne okresy gospodarcze oraz wspierające odpowiedzialną, antyinflacyjną politykę budżetową. Zapowiedziano również szereg ważnych środków mających na celu reformę systemu emerytalnego i systemu zabezpieczeń społecznych. Środki w obszarze zatrudnienia koncentrują się na pobudzaniu zatrudnienia, zwalczaniu zatrudnienia nielegalnego i nierejestrowanego oraz wspieraniu elastycznych warunków zatrudnienia. Aby poprawić warunki prowadzenia działalności gospodarczej przyjęto szereg zobowiązań w celu usprawnienia funkcjonowania inspektoratów ds. działalności gospodarczej, zwiększenia przejrzystości i zmniejszenia obciążeń administracyjnych podmiotów gospodarczych. Zobowiązania te dotyczą wszystkich czterech obszarów paktu. Ogólnie rzecz biorąc, odzwierciedlają one program reform zawarty w programie konwergencji i krajowym programie reform. Środki w obszarze zatrudnienia, jeśli zostałyby wdrożone, stanowiłyby cenny wkład w zwiększanie popytu na pracę. Zobowiązania te zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.
- (15) Komisja dokonała oceny programu konwergencji i krajowego programu reform, w tym również zobowiązań w ramach paktu euro plus. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej na Litwie, ale także stopień zgodności z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na potrzebę wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W związku z powyższym Komisja jest zdania, że środki mające na celu zapewnienie realizacji celów budżetowych na rok 2012 będą musiały zostać doprecyzowane. Należy również podjąć dalsze działania służące zreformowaniu systemu emerytalnego w celu poprawy stabilności budżetowej i zachęcania do wydłużania okresu aktywności zawodowej, poprawie funkcjonowania rynku pracy, wdrożeniu pakietu reform dotyczących przedsiębiorstw państwowych, zwiększeniu efektywności energetycznej oraz rozwiązaniu problemu niskiego opodatkowania energii, a także wzmocnienia konkurencji w niektórych sektorach.
- (16) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 16 lutego 2010 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację z 2011 r. do programu konwergencji Litwy i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) i 2) zaleceń. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Litwę,

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Litwie podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:

1. Przyjęcie dodatkowych środków budżetowych o trwałym charakterze w ramach uchwalania budżetu na 2012 r. w celu skorygowania nadmiernego deficytu zgodnie z zaleceniami Rady w ramach procedury nadmiernego deficytu. Poprawę w zakresie egzekwowania przepisów podatkowych i pełne wykorzystanie ożywienia gospodarczego w celu przyspieszenia tempa zmniejszania deficytu budżetowego oraz zapewnienia postępu w realizacji średniookresowego celu budżetowego na poziomie co najmniej 0,5 % PKB rocznie. Wzmocnienie ram budżetowych, w szczególności poprzez wprowadzenie do średniookresowych ram budżetowych egzekwowalnych i wiążących pułapów wydatków.
2. Przyjęcie proponowanych przepisów wykonawczych w odniesieniu do reformy systemu emerytalnego. Usunięcie czynników podatkowych zniechęcających do podejmowania pracy, w szczególności przez osoby będące w wieku emerytalnym, w celu zwiększenia ich udziału w rynku pracy.
3. Uelastycznienie rynku pracy poprzez zmianę przepisów z zakresu prawa pracy w celu zwiększenia jego elastyczności oraz stworzenia możliwości lepszego wykorzystania umów na czas określony. Zmianę stosownych przepisów w celu zapewnienia wyeliminowania z systemu pomocy społecznej czynników zniechęcających do podejmowania pracy.
4. Wdrożenie wszystkich aspektów pakietu reform dotyczących przedsiębiorstw państwowych do końca 2011 r., zapewniając rozdział między funkcjami regulacyjnymi a funkcjami związanymi z własnością, jasne cele przedsiębiorstw, zwiększoną przejrzystość i rozdział między działalnością komercyjną i niekomercyjną.
5. Zwiększenie energooszczędności budynków, w tym również poprzez szybkie wdrożenie funduszu powierniczego, a także podjęcie kroków w celu zmiany struktury opodatkowania poprzez większe obciążenie podatkowe zużycia energii.
6. Podjęcie działań na rzecz poprawy warunków oraz rozpoczynania działalności gospodarczej, wydawania pozwoleń budowlanych, a także zwiększenia konkurencji w sektorze energetycznym i sektorze handlu detalicznego.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Luksemburga z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014

(2011/C 210/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku

z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 29 kwietnia 2011 r. Luksemburg przedstawił program stabilności z 2011 r., obejmujący lata 2011–2014, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami, zostały one poddane ocenie w tym samym czasie.
- (7) Zważywszy na wyjątkowe znaczenie sektora finansowego dla gospodarki Luksemburga, Luksemburg dosyć dobrze zniósł kryzys finansowy i gospodarczy. Po spadku realnego PKB o 3,6 % w 2009 r. w 2010 r. gospodarka szybko powróciła na ścieżkę wzrostu. PKB wzrósł o około 3,5 %, do czego przyczynił się zainicjowany przez rząd wzrost wydatków publicznych w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej oraz dynamiczny wzrost eksportu netto. Utrzymano poziom zatrudnienia, częściowo dzięki wykorzystaniu na szeroką skalę rozwiązań polegających na skróceniu czasu pracy, do czego zachęcały władze. Bezrobocie zaczęło rosnąć od początku 2008 r. i zasadniczo ustabilizowało się na rekordowo wysokim dla Luksemburga poziomie wynoszącym około 6 %. Pomimo recesji sytuacja finansów publicznych w Luksemburgu jest stosunkowo stabilna (w 2010 r. deficyt wyniósł 1,7 % a zadłużenie brutto – 18,4 %), dzięki bardzo korzystnej pozycji wyjściowej.
- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych jest nieco ostrożny w porównaniu z prognozą służb Komisji z wiosny 2011 r. Zgodnie z programem stabilności, cel na 2011 r. zakłada deficyt na poziomie 1 %, co jest zgodne ze sformułowaną wiosną prognozą służb Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

W programie stabilności przewidziano, zakładając niezmienny kurs polityki, wzrost deficytu nominalnego w 2012 r. do 1,5 % PKB, a następnie jego stopniowy ponowny spadek do 0,8 % PKB do 2014 r. Prognoza służb Komisji jest nieco bardziej optymistyczna i przewiduje deficyt w wysokości 1,1 % PKB w 2012 r., w oparciu o bardziej korzystny scenariusz makroekonomiczny i wolniejszy wzrost wydatków. W programie stabilności nie założono osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, który określono jako nadwyżkę strukturalną na poziomie 0,5 % PKB w okresie objętym programem, tj. w latach 2011–2014. Wręcz przeciwnie, założono, że saldo strukturalne (przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programie stabilności zgodnie ze wspólnie przyjętą metodologią) ma stopniowo ulegać pogorszeniu, przekształcając się z nadwyżki wynoszącej 0,3 % w 2011 r. w deficyt wynoszący 0,8 % w 2014 r.

- (9) W świetle prognoz zakładających silny wzrost PKB korzystna dla finansów publicznych Luksemburga byłaby dalsza poprawa salda strukturalnego umożliwiająca osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego już w 2012 r. Zapewniłoby to Luksemburgowi margines bezpieczeństwa na wypadek ewentualnego przyszłego pogorszenia koniunktury gospodarczej oraz przyczyniłoby się do poprawy stabilności finansów publicznych w długim okresie. Ponadto, mając na względzie przewidywane skutki ukrytych zobowiązań związanych ze starzeniem się społeczeństwa, korzystne byłoby określenie średniookresowego celu budżetowego na bardziej ambitnym poziomie.
- (10) Zgodnie z najnowszymi ocenami Komisji, zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych wydają się być średnie. Przewiduje się, że wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa w Luksemburgu w nadchodzących dziesięcioleciach będzie najwyższy w UE. Stabilności finansowania systemu emerytalnego w krótkoterminowej perspektywie sprzyja obecnie niski odsetek osób w wieku emerytalnym; finansowanie to jest również częściowo zależne od składek płaconych przez stosunkowo młodą populację pracowników transgranicznych. W przyszłości oba te czynniki będą miały odwrotny wpływ, przewiduje się więc znaczny wzrost kosztów emerytalnych. Chociaż rząd zgromadził znaczne aktywa, a wielkość rezerw emerytalnych nadal rośnie, to nie wystarczą one do zapewnienia stabilności systemu. Ponadto stopa zatrudnienia wśród starszych pracowników (w wieku 55–64 lat) wynosząca 38,2 % (2009 r.) jest jedną z najniższych w UE (unijna średnia: 46 %). Chociaż ustawowy wiek emerytalny, co do zasady, wynosi 65 lat, to system emerytalny w Luksemburgu często umożliwia wcześniejsze przechodzenie na emeryturę przy zachowaniu praktycznie niezmiennionej wysokości świadczenia emerytalnego, które i tak jest stosunkowo wysokie. W rezultacie średni wiek, w którym pracownicy opuszczają rynek pracy, wynosi 59,4 lata, co wpływa na koszty systemu emerytalnego. Plany rządu w zakresie reformy systemu emerytalnego przewidują nowy model zakładający przedłużenie okresu aktywności zawodowej pracowników na zasadzie dobrowolności. Pozwoliłoby to na

poprawę wskaźnika obciążenia demograficznego systemu emerytalnego. Mechanizm ten dotyczyłby jedynie nowych emerytów oraz miałby zastosowanie tylko do etapu kariery przypadającego na okres po wejściu w życie reformy, tak więc jego pełny efekt widoczny byłby dopiero za 40 lat.

- (11) Konkurencyjność Luksemburga pod względem cen i kosztów pogorszyła się znacznie od początku ostatniej dekady. Wynika to ze zmian poziomu wynagrodzeń i wydajności. W latach 2000–2010 jednostkowe koszty pracy rosły w Luksemburgu około półtora raza szybciej niż średnio w UE-15 i ponad pięć razy szybciej niż w Niemczech. W związku z porozumieniem między rządem a związkami zawodowymi przewidującym odroczenie, z wiośny do października 2011 r., stosowania mechanizmu automatycznej indeksacji płac realny wzrost płac ulegnie w 2011 r. znacznemu spowolnieniu. Nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie kolejnego prognozy inflacji, którego przekroczenie spowoduje konieczność indeksacji płac. Biorąc pod uwagę obecne prognozy dotyczące wskaźnika inflacji, kolejna automatyczna indeksacja mogłaby nastąpić już wiosną 2012 r., niwelując w ten sposób wcześniej osiągnięty wzrost konkurencyjności pod względem kosztów.
- (12) Pomimo rekordowo wysokiej stopy wzrostu zatrudnienia wskaźnik zatrudnienia wśród rezydentów jest niższy od średniej UE, zwłaszcza w przypadku osób młodych i starszych. Z utworzonych w ostatnich latach nowych miejsc pracy skorzystali głównie nierezydenci. Chociaż notowany od 2008 r. wzrost stopy bezrobocia związany jest z recesją, bezrobocie ma w coraz większym stopniu charakter strukturalny, o czym świadczy fakt, że w latach wzrostu gospodarczego poprzedzających kryzys stopa zatrudnienia musiała rosnać w tempie około 4 % rocznie, aby spowodować choćby minimalny spadek bezrobocia. Stopa bezrobocia wśród młodzieży jest stosunkowo wysoka i w 2010 r. wyniosła 16,1 % w porównaniu ze wskaźnikiem dla całej aktywnej zawodowo populacji wynoszącym 6 %. Stopa bezrobocia zależy w dużej mierze od poziomu wykształcenia. Młode osoby będące rezydentami stają w obliczu ostrej konkurencji o dostępne miejsca pracy ze strony nierezydentów, którzy są często równie dobrze, a nawet lepiej wykwalifikowani.
- (13) Rząd określił szereg zobowiązań w kontekście paktu euro plus. Zobowiązania te dotyczą czterech obszarów paktu. W obszarze budżetowym rząd zatwierdził elementy reformy systemu emerytalnego, zobowiązując się do sfinalizowania tej reformy do końca 2011 r. Środki podejmowane w celu wzmocnienia stabilności finansowej koncentrują się na podnoszeniu odporności sektora finansowego poprzez jego regulację i nadzór nad nim na szczeblu europejskim i międzynarodowym oraz podejmowanie działań zmierzających do zróżnicowania struktury luksemburskiej gospodarki. Środki sprzyjające zatrudnieniu koncentrują się na zwiększaniu skuteczności aktywnej polityki zatrudnienia (reforma „Administration de l'Emploi”) oraz zachęcaniu do uczenia

się przez całe życie w sektorze prywatnym poprzez zwiększanie udziału państwa w finansowaniu kosztów tej nauki. Środki sprzyjające konkurencyjności obejmują przełożenie indeksacji płac z wiosny 2011 r. (pierwotny termin wynikający z systemu automatycznej indeksacji) na październik 2011 r. oraz zobowiązanie do podjęcia negocjacji z partnerami społecznymi w sprawie analogicznego przełożenia indeksacji na 2012 r. Ponadto rząd zobowiązał się do poprawy otoczenia biznesu poprzez uproszczenie procedur administracyjnych i poprawę jakości infrastruktury. Środki te są zgodne z szerszym programem reform sformułowanym w programie stabilności i krajowym programie reform oraz stanowią odpowiedź na wyzwania w dziedzinie emerytur, konkurencyjności, zatrudnienia (zwłaszcza osób młodych i osób starszych) oraz w sektorze finansowym. Niektóre z proponowanych reform są jednak mało szczegółowe. Zobowiązania podjęte w ramach paktu euro plus zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.

- (14) Komisja oceniła przedłożony przez Luksemburg program stabilności i krajowy program reform, w tym również zobowiązania podjęte w ramach paktu euro plus. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej w Luksemburgu, ale także stopień ich zgodności z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na potrzebę wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W związku z tym Komisja uważa, że możliwe byłoby bardziej ambitne ograniczenie deficytu w 2011 r., w świetle korzystnych perspektyw makroekonomicznych, oraz że zwiększony wysiłek fiskalny pozwoliłby Luksemburgowi osiągnąć w 2012 r. średniookresowy cel budżetowy. Należy również podjąć dalsze kroki mające na celu reformę systemu emerytalnego oraz promowanie aktywnego starzenia się, wzmocnienie konkurencyjności oraz pomoc młodym ludziom w znalezieniu pracy.
- (15) W świetle powyższej oceny Rada zbadała aktualizację programu stabilności Luksemburga z 2011 r. i jej opinia ⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) i 2) zaleceń. Uwzględniając konkluzje Rady

Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Luksemburg,

NINIEJSZYM ZALECA Luksemburgowi podjęcie następujących działań w okresie 2011–2012:

1. Wykorzystanie poprawiających się warunków koniunkturalnych, podjęcie większego wysiłku fiskalnego oraz wykorzystanie nieprzewidzianych dodatkowych dochodów w celu dalszej redukcji deficytu nominalnego i osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2012 r.
2. Przedstawienie i wdrożenie szeroko zakrojonej reformy systemu emerytalnego w celu zapewnienia długoterminowej stabilności systemu emerytalnego, podejmując w pierwszej kolejności środki, które przyczynią się do wzrostu wskaźnika aktywności zawodowej starszych pracowników, szczególnie poprzez zniechęcanie do wczesnego przechodzenia na emeryturę. W celu podniesienia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, należałoby wziąć pod uwagę środki takie jak uzależnienie ustawowego wieku emerytalnego od średniego dalszego trwania życia.
3. Podjęcie działań w celu zreformowania – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami – systemu negocjacji płacowych i systemu indeksacji płac, aby zapewnić ściślejszy związek między wzrostem płac a zmianami wydajności pracy i poziomowi konkurencyjności.
4. Podjęcie działań w celu zmniejszenia bezrobocia wśród młodzieży poprzez intensyfikację działań w zakresie kształcenia i szkolenia, mających na celu lepsze dopasowanie kwalifikacji młodych ludzi do wymagań rynku pracy.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Austrii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014

(2011/C 210/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia

15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 27 kwietnia 2011 r. Austria przedstawiła aktualizację do programu stabilności, obejmującą lata 2011–2014, a w dniu 2 maja 2011 r. – krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami, zostały one poddane ocenie w tym samym czasie.
- (7) W okresie poprzedzającym kryzys gospodarka Austrii nie odnotowywała żadnych znacznych zaburzeń równowagi makroekonomicznej ani innych zakłóceń i dzięki temu z chwilą wybuchu kryzysu opierała się na solidnych podstawach. Pomimo tego z powodu kryzysu finansowego i gospodarczego gospodarka znalazła się w najpoważniejszej od kilkudziesięciu lat recesji. W ujęciu ogólnym realny PKB skurczył się w 2009 r. o blisko 4 %. W wyniku kryzysu zatrudnienie spadło o około 1 % w 2009 r., powodując wzrost stopy bezrobocia do 4,8 % (z 3,8 % w poprzednim roku). Występujący poprzednio stały wzrost nadwyżki na rachunku obrotów bieżących uległ zatrzymaniu. Kryzys gospodarczo-financeowy odcisnął swoje piętno na stanie finansów publicznych. W następstwie przyjęcia pakietów stymulacyjnych oraz działania automatycznych stabilizatorów deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 4,1 % i 4,6 % PKB odpowiednio w latach 2009 i 2010. Dług publiczny zwiększył się odpowiednio do 69,6 % i 72,3 % PKB odpowiednio w latach 2009 i 2010. Ponieważ większość środków stymulacyjnych miała charakter stały, w momencie poprawy warunków gospodarczych zaistniała potrzeba konsolidacji budżetowej. W ustawie budżetowej na 2011 r. przyjęto pakiet konsolidacyjny w wysokości bliskiej 1 % PKB. Począwszy od trzeciego kwartału 2009 r. gospodarka konsekwentnie przezwycięża skutki kryzysu dzięki poprawie popytu zagranicznego, a w szczególności dzięki ożywieniu działalności gospodarczej w Niemczech. W ujęciu ogólnym wzrost realnego PKB osiągnął poziom 2 % w 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych zawartych w programie jest realistyczny, lecz zbyt optymistyczny w odniesieniu do końcowego okresu objętego programem stabilności. Głównym celem średniookresowej strategii budżetowej przedstawionej w najnowszej aktualizacji programu stabilności jest stopniowe obniżenie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych z 4,6 % PKB w 2010 r. do 2,4 % PKB w 2014 r., głównie poprzez ograniczenie wydatków. Realizacja tych celów jest obciążona ryzykiem z uwagi na fakt, że nie sprecyzowano środków mających wspierać proces konsolidacji na szczeblu regionalnym, a także fakt, iż oszczędności mające wyniknąć z niektórych środków przyjętych na szczeblu federalnym mogą się nie pojawić, na przykład dodatkowe dochody w wyniku kampanii przeciw oszustwom podatkowym, której oczekiwane skutki wydają się być w dużym stopniu nieprzewidywalne. Z drugiej strony korzystny wpływ na realizację celów mają wieloletnie ramy wydatków wprowadzone dla rządu federalnego w 2009 r., które, jak się wydaje, przyczyniły się do zwiększenia przewidywalności procedury budżetowej w perspektywie średniookresowej, mimo że dotyczy to jedynie szczebla federalnego. Program stabilności przewiduje, że relacja długu do PKB wzrośnie z poziomu 72,3 % w 2010 r. do 75,5 % w 2013 r., a następnie spadnie do 75,1 % w 2014 r. Istnieją jednak pewne zagrożenia związane z tą prognozą, które odnoszą się do rosnącego zadłużenia przedsiębiorstw państwowych zaklasyfikowanych poza sektorem instytucji rządowych i samorządowych oraz potencjalnego dodatkowego obciążenia wynikającego z zastosowania środków wsparcia dla sektora bankowego. Jednocześnie jednak wskaźnik zadłużenia może okazać się niższy, ponieważ możliwe jest, że banki, które otrzymały pomoc publiczną w czasie kryzysu, spłaca ją przed upływem terminów przewidzianych w programie stabilności.
- (9) Zgodnie z programem stabilności oczekuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych spadnie poniżej wynoszącej 3 % wartości referencyjnej w 2013 r., co jest zgodne z terminem wyznaczonym przez Radę. Jednakże średni roczny wysiłek fiskalny w wysokości 0,2 % PKB przewidziany w programie stabilności na lata 2011–2013 jest znacznie niższy niż wysiłek fiskalny rządu 0,75 % PKB, który zgodnie z zaleceniem Rady miała osiągnąć Austria. Zgodnie z najnowszymi ocenami Komisji, zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych wydają się być średnie.
- (10) Mimo że Austria stosuje zaawansowany krajowy pakt na rzecz stabilności, dalsze reformy relacji budżetowych pomiędzy poszczególnymi poziomami administracji publicznej przysporzyłyby znacznych oszczędności, wsparłyby konsolidację budżetową oraz umożliwiłyby przeznaczenie większych zasobów na sprzyjające wzrostowi gospodarczemu inwestycje w obszarach takich jak badania i rozwój oraz edukacja. Powszechnie uważa się, że obecne relacje są złożone: dochody z większości poszczególnych podatków dzieli się w ustalonych proporcjach między różne szczeble terytorialne, a ponadto proces decyzyjny w wielu obszarach przebiega przy podziale kompetencji między różne poziomy władzy. W przypadku wielu rodzajów działalności kompetencje w zakresie dochodów i wydatków nie są przyporządkowane tym samym szczeblom administracji publicznej. Istotne przykłady braku skuteczności, wynikających z obecnego kształtu relacji budżetowych, można znaleźć w sektorach opieki zdrowotnej i edukacji.
- (11) Średni klin podatkowy w Austrii jest jednym z najwyższych w UE. W porównaniu z innymi krajami UE składki na ubezpieczenie społeczne pracowników są bardzo wysokie. Zmniejszenie składek na ubezpieczenie na wypadek bezrobocia osób o niskich dochodach w 2008 r. oraz reforma podatku dochodowego z 2009 r. przyczyniły się do zmniejszenia obciążenia płac podatkami i składkami na ubezpieczenia społeczne, lecz nie mogły zapobiec nieznacznemu wzrostowi klina podatkowego zarówno dla osób o niskich, jak i średnich dochodach, w porównaniu z początkiem ostatniego dziesięciolecia. Klin ten ma negatywny wpływ na zatrudnienie, w szczególności dla słabo opłacanych pracowników oraz dla pracowników o niskich kwalifikacjach.
- (12) Wskaźnik zatrudnienia pracowników w starszym wieku w Austrii jest w dalszym ciągu znacznie niższy niż średnia UE, pomimo znacznego wzrostu w ostatnim dziesięcioleciu. Programy wcześniejszego przejścia na emeryturę i pobierania świadczeń z tytułu niezdolności do pracy są nadal szeroko stosowane. Łącznie 72 % wszystkich nowych świadczeń emerytalnych w 2010 r. zostało przyznane osobom, które nie osiągnęły jeszcze ustawowego wieku emerytalnego. Innym czynnikiem, który przyczynia się do niskiego poziomu zatrudnienia wśród pracowników w starszym wieku, jest nadal stosunkowo niski ustawowy wiek emerytalny dla kobiet (60 lat). Ze względu na kształtowanie się sytuacji demograficznej w Austrii, podniesienie rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę i udoskonalenie warunków umożliwiających pracownikom w starszym wieku przedłużenie okresu aktywności zawodowej są istotne zarówno w kontekście zapewnienia stabilności finansów publicznych, jak i zwiększenia podaży siły roboczej, która zgodnie z prognozami ma się zacząć zmniejszać począwszy od 2020 r.
- (13) Stopa zatrudnienia kobiet jest względnie wysoka, co jest spowodowane faktem, iż Austria charakteryzuje się jednym z najwyższych wskaźników pracy w niepełnym wymiarze godzin. Zatrudnienie kobiet jest głównie skoncentrowane w sektorze pracy nisko płatnej. Taki model spowodował zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć; różnica wynosi obecnie 25,4 %, co stanowi drugi pod względem wysokości wynik w UE oraz jest jednym z czynników, które przyczyniły się do stosunkowo wysokiego zagrożenia ubóstwem wśród kobiet. Główną przyczyną, dla której kobiety pracując w niepełnym wymiarze godzin, jest niejedolite rozłożenie obowiązków rodzicielskich oraz związanych ze sprawowaniem opieki nad osobami starszymi między kobiety i mężczyzn, jak również brak usług w zakresie opieki nad dzieckiem oraz długoterminowej opieki nad osobami starszymi.
- (14) System edukacji charakteryzuje się wczesnym podziałem między poszczególne ścieżki kształcenia, w ramach

którego uczniowie muszą zdecydować w wieku 10 lat o dalszym kierunku kształcenia, a możliwości zmiany wybranej ścieżki są ograniczone; ponadto rozpowszechniony jest system edukacji, w którym nieliczne są szkoły całodzienne. Może to prowadzić do niezadowolających wyników kształcenia wśród młodych osób z najsłabszych grup społecznych, zwłaszcza osób pochodzących ze środowisk imigracyjnych. Dokonanie wyboru na wczesnym etapie kształcenia przesądza w dużej mierze o dalszej ścieżce kształcenia, utrudniając dostęp do wyższego wykształcenia na późniejszym etapie. Jednolity system kształcenia dla wszystkich uczniów w wieku od 10 do 14 lat przyczyniłby się do wyrównania szans w zakresie edukacji oraz pomógłby w rozwiązaniu problemu, jakim jest przedwczesne kończenie nauki szkolnej.

- (15) Konkurencja w sektorze usług, w szczególności usług sieciowych, takich jak telekomunikacja, transport, usługi użyteczności publicznej, jak również w handlu detalicznym i sektorze usług świadczonych w ramach wolnych zawodów, nie jest wystarczająco rozwinięta. Wzrost wydajności jest bardzo powolny, a struktura rynku nie wspiera zwiększenia siły nabywczej i popytu konsumentów. Wspieranie konkurencji poprzez ułatwienie wejścia na rynek, zmniejszenie liczby i zakresu regulacji dotyczących wykonywania zawodu oraz zapewnienie ustalania cen na warunkach konkurencyjnych mogłyby zwiększyć możliwości wyboru dla konsumentów, jak również pozytywnie wpłynąć na przystępność cenową. W Austrii występują znaczne opóźnienia we wdrażaniu dyrektywy usługowej; ich zlikwidowanie mogłoby się przyczynić do pobudzenia wzrostu gospodarczego. W szczególności tzw. „ustawa horyzontalna”, czyli ustawa federalna wdrażająca główne zasady dyrektywy, oczekuje wciąż na przyjęcie.
- (16) Austria podjęła szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. Zobowiązania te dotyczą trzech z czterech obszarów paktu. W obszarze polityki budżetowej środki odnoszą się do konieczności podwyższenia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, jak również skuteczniejszej kontroli wydatków publicznych na różnych szczeblach administracji rządowej i samorządowej. W obszarze zatrudnienia główny nacisk położono na zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży, a w obszarze konkurencyjności – na dalsze inwestycje w badania naukowe i kształcenie techniczne, jak również opracowanie modeli szkół całodziennych. Inicjatywy przedstawione w ramach paktu są zgodne z krajowym programem reform oraz ustawą o federalnych ramach budżetowych, jak również z programem stabilności. Jednakże, mimo iż środki uwzględniają niektóre główne kwestie społeczno-ekonomiczne, przed którymi postawiony jest kraj, pozostają inne wyzwania, które można było z powodzeniem uwzględnić w zobowiązaniach, w tym w obszarze polityki budżetowej, edukacji, konkurencji i innowacji. Zobowiązania podjęte w ramach paktu euro plus zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.
- (17) Komisja dokonała oceny programu stabilności oraz krajowego programu reform, a także zobowiązań Austrii w ramach paktu euro plus. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki

budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej w Austrii, ale także stopień ich zgodności z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na potrzebę wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Komisja uważa, że biorąc pod uwagę korzystne warunki gospodarcze, należy wzmocnić wysiłki na rzecz konsolidacji budżetowej, w szczególności w 2012 r., oraz poddać dalszym reformom relacje budżetowe pomiędzy poszczególnymi szczeblami administracji rządowej i samorządowej. Zmniejszanie klina podatkowego, poprawa wyników kształcenia oraz przeciwdziałanie segmentacji rynku pracy pod względem płci stanowiłyby czynniki korzystne dla dynamiki rynku pracy, natomiast zwiększenie konkurencji i wspieranie innowacji przyczyniłoby się do wzrostu konkurencyjności.

- (18) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację z 2011 r. do programu stabilności Austrii i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) i 2) zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA Austrii podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:

1. Przyspieszenie korygowania nadmiernego deficytu, przewidzianego głównie po stronie wydatków, zmniejszając tym samym wysoki wskaźnik zadłużenia publicznego, wykorzystując trwające ożywienie gospodarcze, aby zapewnić średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 0,75 % PKB w latach 2011–2013 zgodnie z zaleceniami Rady w ramach procedury nadmiernego deficytu. Przyjęcie i wdrożenie niezbędnych środków w tym celu, w tym również na szczeblu regionalnym. Określenie środków potrzebnych do zapewnienia odpowiedniego postępu w ramach realizacji średnio-terminowego celu budżetowego zgodnie z paktem stabilności i wzrostu po skorygowaniu nadmiernego deficytu.
2. Podjęcie kroków w celu dalszego wzmocnienia krajowych ram budżetowych poprzez harmonizację kompetencji legislacyjnych i administracyjnych oraz w zakresie dochodów i wydatków na różnych szczeblach administracji rządowej i samorządowej, w szczególności w obszarze opieki zdrowotnej.
3. Podjęcie, w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami, kroków w celu dalszego ograniczenia dostępu do obecnego systemu przechodzenia na wcześniejszą emeryturę dla osób z długim okresem opłacania składek oraz podjęcie kroków mających na celu ograniczenie okresu przejściowego przy harmonizacji ustawowego wieku emerytalnego mężczyzn i kobiet, aby zapewnić stabilność i adekwatność systemu emerytalnego. Ponadto ścisłe stosowanie warunków dostępu do systemu ubezpieczenia rentowego.
4. Podjęcie środków mających na celu zwiększenie uczestnictwa w rynku pracy, w tym: zmniejszenie rzeczywistego obciążenia płac z tytułu podatków i składek na ubezpieczenie społeczne w sposób neutralny dla budżetu, zwłaszcza w odniesieniu do osób o niskich i średnich dochodach;

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

wdrożenie krajowego planu działania dotyczącego równego traktowania kobiet i mężczyzn na rynku pracy, obejmującego między innymi zwiększenie dostępności usług związanych z opieką oraz liczby miejsc w szkołach całodziennych, aby zwiększyć możliwości podejmowania przez kobiety pracy w pełnym wymiarze czasu, jak również zlikwidowanie wysokiego zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; podjęcie kroków mających na celu poprawę wyników kształcenia oraz kroków zapobiegających przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej.

5. Podjęcie dalszych kroków w celu zwiększenia konkurencji, w szczególności w sektorze usług, poprzez łagodzenie barier

wejścia na rynek, usunięcie nieuzasadnionych ograniczeń w zakresie wykonywania niektórych zawodów, jak również zwiększenie uprawnień organów ochrony konkurencji. Przyspieszenie przyjęcia „ustawy horyzontalnej” wdrażającej dyrektywę usługową.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Cypru z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Cypr zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014

(2011/C 210/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) Dnia 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) Dnia 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform

strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) Dnia 6 maja 2011 r. Cypr przedstawił krajowy program reform, a w dniu 7 maja 2011 r. – zaktualizowany program stabilności obejmujący lata 2010–2014. W celu uwzględnienia powiązań między oboma tymi programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (7) Gospodarka Cypru wykazuje nieznaczne ożywienie po pierwszym od 35 lat pogorszeniu koniunktury gospodarczej w 2009 r., kiedy to realny PKB obniżył się o 1,7 %. Rynek pracy został dotknięty recesją, a stopa bezrobocia wzrosła do 6,5 % w 2010 r. Stan finansów publicznych również uległ pogorszeniu. Z nadwyżki, jaką wykazywał, budżet sektora instytucji rządowych i samorządowych spadł do deficytu wynoszącego 6 % PKB w 2009 r., głównie w wyniku automatycznych stabilizatorów, uznaniowych budżetowych środków stymulacyjnych mających na celu przeciwdziałanie kryzysowi i raczej poważnych skutków modelu wzrostu gospodarczego przynoszącego mniejsze dochody podatkowe. W 2010 r. nastąpiło nieznaczne ożywienie działalności gospodarczej prowadzące do wzrostu o 1 %, głównie w wyniku gromadzenia zapasów po okresie ich bardzo silnego zmniejszania w 2009 r., a także do umiarkowanego wzrostu spożycia prywatnego. Przewiduje się, że polepszenie perspektywy gospodarczej korzystnie wpłynie na rynek pracy, zatrudnienie nieznacznie wzrośnie i stopniowo spadać będzie stopa bezrobocia z jej najwyższego poziomu odnotowanego pod koniec 2010 r.
- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych jest realistyczny do

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

2012 r., ale raczej optymistyczny dla późniejszego okresu w porównaniu z prognozą służb Komisji z wiosny 2011 r. Program stabilności ma na celu zmniejszenie deficytu budżetowego do 4 % PKB w 2011 r. i 2,6 % w 2012 r., zgodnie z zaleceniem Rady z 13 lipca 2010 r., a także kontynuowanie konsolidacji w kolejnych latach. Program przewiduje, że wskaźnik zadłużenia osiągnie wartość szczytową w 2012 r., a następnie obniży się. Zakłada się średnią roczną poprawę salda strukturalnego w latach 2011–2012 na poziomie 1,5 % PKB, co jest zgodne z zaleceniem Rady z 13 lipca 2010 r. Przewiduje się jednak, że w latach 2013 i 2014 poprawa sytuacji strukturalnej będzie mniejsza od wymaganej w pakcie na rzecz stabilności i wzrostu. Średniookresowy cel budżetowy, który został potwierdzony jako osiągnięcie zrównoważonego budżetu w kategoriach strukturalnych, nie zostanie osiągnięty w okresie objętym programem. Podczas gdy planowana ogólna korekta oparta jest na ograniczaniu wydatków, większość środków z 2011 r. znajduje się po stronie dochodów. Istnieją ryzyka związane z przedstawioną w programie ścieżką konsolidacji: dotyczą one trwałego stosowania modelu wzrostu gospodarczego przynoszącego mniejsze dochody podatkowe, praktyką przyjmowania budżetów uzupełniających w ciągu roku budżetowego i terminowym wdrażaniem środków, które muszą jeszcze zostać uzgodnione z partnerami społecznym, oraz innych środków, które muszą zostać doprecyzowane (np. ograniczenie wydatków bieżących). W świetle powyższych zagrożeń konieczne jest przyjęcie dodatkowych środków, aby uniknąć wystąpienia gorszych niż przewidywano wyników makroekonomicznych lub budżetowych.

- (9) Deficyt na rachunku obrotów bieżących, pomimo spadku do około 8 % PKB w 2010 r., jest nadal wysoki i może ograniczać wzrost gospodarczy w perspektywie średnio-terminowej. Wysokie wydatki sektora publicznego muszą być finansowane z długu zagranicznego lub wyższych krajowych prywatnych oszczędności, które oznaczałyby niższy wzrost produkcji poprzez ograniczenie spożycia prywatnego lub inwestycji. W perspektywie średniookresowej deficyt uległby dalszej poprawie, ale tylko w umiarkowanym tempie. Dnia 13 lipca 2010 r., w kontekście procedury nadmiernego deficytu, Rada zaleciła, by władze Cypru wzmocniły wiążący charakter średniookresowych ram budżetowych. Dotychczas nie odnotowano żadnych postępów. Zgodnie z programem stabilności średniookresowe ramy budżetowe mają zostać w pełni wdrożone od roku budżetowego 2014, a nie od 2012 r., jak do niedawna zakładano. Dlatego też ich skutki byłyby odczuwalne dopiero w perspektywie średniookresowej. Terminowe wdrożenie nowych ram miałyoby znaczenie dla efektywnej i trwałej konsolidacji finansów publicznych.

- (10) Sektor bankowy przetrwał światowy kryzys finansowy oraz kryzys związany z długiem publicznym w strefie euro bez konieczności interwencji ze strony rządu. Jednakże z aktywami przekraczającymi ponad sześciokrotnie wartość PKB, nieuwzględniając aktywów jednostek zależnych i oddziałów banków zagranicznych, oraz

przekraczającymi dziesięciokrotnie wartość PKB, z ich uwzględnieniem, sektor bankowy jest ogromny w porównaniu z wielkością gospodarki. Ponadto w ramach tego sektora występuje stosunkowo duża koncentracja – rynek jest zdominowany przez trzy krajowe grupy, które posiadają około 55 % łącznych skonsolidowanych aktywów bankowych, z wyłączeniem banków spółdzielczych. Zagrożenia występujące obecnie na międzynarodowych rynkach finansowych sprawiają, że konieczne jest kontynuowanie ostrożnego zarządzania bilansem i rozważny nadzór. Istnieją dwa różne organy nadzoru: Bank Centralny Cypru dla banków komercyjnych oraz urząd nadzoru i rozwoju spółdzielni (ASDCS) dla spółdzielczych instytucji kredytowych. Rząd wspiera praktyki harmonizacyjne w tych dwóch organach nadzoru. Przejrzystość nadzoru nad spółdzielczymi instytucjami kredytowymi wymaga poprawy w drodze kroków w kierunku unifikacji nadzoru.

- (11) Przewidywany długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest znacznie powyżej średniej UE, co wynika głównie ze stosunkowo wysokiego wzrostu wydatków na emerytury w relacji do PKB w nadchodzących dekadach. Według najnowszej oceny Komisji ryzyko związane z długoterminową stabilnością finansów publicznych wydaje się być wysokie. W kwietniu 2009 r. przeprowadzono reformę systemu emerytalnego. Dotyczyła ona głównie dochodów i tylko nieznacznie zmniejszyła wzrost wydatków na emerytury. Postęp w zakresie reformy systemu opieki zdrowotnej w celu ograniczenia prognozowanego wzrostu wydatków poprzez ustanowienie publicznego systemu opieki zdrowotnej oraz przekształcenie szpitali publicznych w niezależne jednostki był bardzo ograniczony.
- (12) Przeprowadzane dwa razy w roku automatyczne dostosowanie dodatku wyrównującego koszty utrzymania (ang. *Cost of Living Adjustment*, COLA) jest powiązane bezpośrednio ze średnią procentową zmianą wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych (CPI) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy w porównaniu z poprzednimi sześcioma miesiącami. Cieszy się ono silnym poparciem ze strony partnerów społecznych i nie podlegało dyskusji podczas procesu negocjacji układów zbiorowych. Jednakże jego jednolite stosowanie uniemożliwia odzwierciedlanie w płacach różnic wydajności w poszczególnych sektorach. Negatywnymi aspektami COLA jest po pierwsze to, że płace zależą wyłącznie od cen produktów, a nie od wzrostu wydajności. Po drugie, system ten jest najbardziej korzystny dla osób posiadających wyższe dochody. Po trzecie, COLA ma również znaczące skutki dla finansów publicznych, ponieważ stanowi integralną część nie tylko płac i wynagrodzeń, ale także emerytur, świadczeń i innych dodatków.

- (13) Mimo że współczynnik aktywności zawodowej na Cyprze jest wyższy od średniej w UE, cypryjski rynek pracy wykazuje silne dysproporcje w zakresie zatrudnienia mężczyzn i kobiet. W krajowym programie reform za główne przeszkody utrudniające wzrost gospodarczy i zatrudnienie uznano właśnie dysproporcje

w zakresie zatrudnienia mężczyzn i kobiet, koszty i dostępność placówek opieki nad dziećmi, niedobór elastycznych form zatrudnienia i utrzymujące się na wysokim poziomie zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć. W krajowym programie reform przedstawiono działania dotyczące tych kwestii. Podczas gdy odsetek osób posiadających na Cyprze wykształcenie średnie i wyższe jest wysoki, wydaje się, że kształcenie i szkolenie zawodowe nie stanowią atrakcyjnej alternatywy. Wysokie bezrobocie wśród młodzieży w połączeniu z dużym odsetkiem osób z wyższym wykształceniem wśród bezrobotnych jest oznaką znacznego niedopasowania umiejętności do wymagań w gospodarce cypryjskiej. Ponadto udział w uczeniu się przez całe życie jest niski jak na kraj, który posiada ogółem dobry poziom wykształcenia, zwłaszcza w przypadku niektórych specjalnych grup (osób o niskich kwalifikacjach, osób starszych i bezrobotnych). Aby rozwiązać te problemy w krajowym programie reform przewidziano liczne środki w tym powstanie szeregu nowych instytucji wyższego szkolenia i kształcenia zawodowego jak i nowy system praktyk zawodowych począwszy od lat 2012–2013. Ogólnie rzecz biorąc, reorientacja systemu edukacji i szkoleń w celu znalezienia lepszej struktury umiejętności dostosowanych do potrzeb rynku pracy w znacznej mierze przyczyniłaby się do realizacji strategicznego celu krajowego dotyczącego przejścia od zatrudnienia niskowydajnego do wysokowydajnego.

- (14) Cypr przyjął ogólne przepisy w zakresie transpozycji dyrektywy usługowej w lipcu 2010 r. Przyjęto również niektóre przepisy sektorowe i na początku czerwca 2011 r. poinformowano o nich Komisję Europejską poprzez powiadomienie o krajowym środku wykonawczym. Niemniej jednak istnieją obawy co do kompletności transpozycji, ponieważ w przepisach sektorowych, w których nie wprowadzono jeszcze zmian, nadal istnieją pewne przeszkody dla przedsiębiorczości i swobodnego świadczenia usług. Do przeszkód tych należą utrudnienia natury ogólnej, takie jak zezwolenia wymagane przez władze lokalne na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej lub ograniczony okres ważności zezwoleń, niezależnie od dziedziny działalności i związanego z nią ryzyka, a także bardzo specyficzne utrudnienia, takie jak stałe opłaty stosowane w sektorze usług turystycznych, test potrzeb gospodarczych w udzielaniu zezwoleń na wynajem samochodów, dyskryminacyjne traktowanie przedsiębiorstw budowlanych z innych państw członkowskich oraz zakaz dla architektów i inżynierów w zakresie wykonywania ich zawodu jako osoby prawne.
- (15) Ogólnie rzecz biorąc, ograniczenia związane z ochroną środowiska i kwestie związane z wykorzystania zasobów i energii mogą przyczynić się do powstania przeszkód dla wzrostu gospodarczego. Ograniczenia te wynikają ze specyficznego położenia geograficznego Cypru i skutków zmian klimatu w postaci przeciągających się susz. Wykonane i upublicznione zostało ostatnio studium opłacalności systemów wsparcia dla energii odnawialnej, w oparciu o które dokonano przeglądu systemu wsparcia. Możliwa jest znaczna poprawa funk-

cjonowania sektora poprzez wprowadzenie gazu ziemnego oraz ułatwienie inwestycji infrastrukturalnych w zakresie energii ze źródeł odnawialnych.

- (16) Cypr podjął szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. W odniesieniu do budżetu pakt zobowiązuje Cypr do wzmocnienia stabilności finansów publicznych poprzez przygotowanie ustaw ramowych w zakresie kryzysów finansowych oraz ustanowienie w pełni niezależnego funduszu stabilności finansowej. Ponadto obecnie przeprowadzana jest debata na temat restrukturyzacji systemu emerytalnego sektora publicznego, która powinna zostać zakończona do końca 2011 r. Środki dotyczące zatrudnienia koncentrują się na zwalczaniu nielegalnego i niezgłoszonego zatrudnienia, zwalczaniu niedopasowania umiejętności do wymagań rynku pracy oraz zwiększaniu konkurencyjności przedsiębiorstw. Środki w zakresie konkurencyjności obejmują ograniczenie wynagrodzeń sektora publicznego (zmiana mechanizmu indeksacji płac), wzmocnienie konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, sfinalizowanie krajowej strategii digitalizacji do 2011 r. i promowanie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii. Zobowiązania te odzwierciedlają cztery dziedziny paktu. Zapewniają one ciągłość szerszego programu reform nakreślonego w programie stabilności i krajowym programie reform oraz potwierdzają ogłoszone już plany w zakresie reform odpowiadających na słabości strukturalne, bez ustalania na tym etapie ram czasowych dla kwestii takich jak płace w sektorze publicznym i system emerytalny. Zobowiązania te zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.
- (17) Komisja dokonała oceny programu stabilności oraz krajowego programu reform, w tym zobowiązań w ramach paktu euro plus. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej na Cyprze, ale także stopień zgodności z przepisami oraz wytycznymi UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W związku z tym, Komisja uważa, że potrzebne jest podjęcie większych wysiłków, by osiągnąć docelowy deficyt budżetowy w 2011 r., oraz że należy określić dodatkowe działania konsolidacyjne na 2012 r. i kolejne lata. Aby poprawić długoterminową stabilność finansów publicznych niezbędne są dalsze działania w zakresie systemu emerytalnego i systemu opieki zdrowotnej. Należy również podjąć kroki w celu wzmocnienia ram ostrożnościowego nadzoru bankowego, dostosowania systemu indeksacji płac, a także poprawy kształcenia zawodowego, szkolenia i umiejętności, otoczenia biznesu i efektywności energetycznej.
- (18) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 13 lipca 2010 r. na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację z 2011 r. do programu stabilności Cypru i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

w szczególności w pkt 1) i 3) poniższego zalecenia. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadala krajowy program reform przedłożony przez Cypr,

NINIEJSZYM ZALECA Cyprowi podjęcie następujących działań w okresie 2011–2012:

1. Przyjęcie koniecznych środków budżetowych o trwałym charakterze w celu osiągnięcia celu budżetowego w 2011 r. oraz skorygowania nadmiernego deficytu do końca 2012 r. zgodnie z zaleceniem Rady w ramach procedury nadmiernego deficytu. Podjęcie działań na rzecz utrzymania ścisłej kontroli wydatków i wykorzystania wszelkich lepszych od spodziewanych wyników budżetowych w celu szybszej redukcji deficytu i zadłużenia. Zapewnienie postępów na drodze do realizacji średniookresowego celu budżetowego przez obniżanie deficytu o co najmniej 0,5 % PKB rocznie oraz stopniowe obniżanie wskaźnika długu publicznego. Przyspieszenie wprowadzania egzekwowalnych wieloletnich ram budżetowych opartych na wiążącej podstawie prawnej i posiadających mechanizmy korygujące, poczynając od przygotowania budżetu na 2012 r. Wprowadzone powinno zostać możliwie jak najszybciej budżetowanie programowe i zadaniowe.
2. Dalsze wzmocnianie ram ostrożnościowego nadzoru banków i spółdzielczych instytucji kredytowych, tak by zapewnić wczesne wykrywanie zagrożeń.
3. Poprawę stabilności finansów publicznych w długim okresie poprzez wdrożenie środków reformy mających na celu kontrolę wydatków systemu emerytalnego i systemu opieki zdrowotnej, aby ograniczyć przewidywany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa. W odniesieniu do emerytur – wydłużenie okresu odprowadzania składek, powiązanie wieku emerytalnego ze średnim dalszym trwaniem życia lub przyjęcie innych środków o równorzędnym skutku budżetowym, przy jednoczesnym uwzględnieniu wysokiego wskaźnika zagrożenia ubóstwem wśród osób starszych. W odniesieniu do opieki zdrowotnej – podjęcie dalszych kroków w celu przyspieszenia wdrażania krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych.
4. Podjęcie działań w celu przeprowadzenia – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami – reformy systemu negocjacji płacowych i systemu indeksacji płac, aby zapewnić ściślejszy związek między wzrostem płac a zmianami wydajności pracy i poziomem konkurencyjności.
5. Podjęcie kolejnych działań, w ramach reform planowanych dla systemu kształcenia i szkolenia zawodowego, w celu lepszego dostosowania wyników kształcenia do potrzeb rynku pracy, w tym poprzez ustanowienie instytutu wyższego kształcenia i szkolenia zawodowego. Podjęcie środków zmierzających do podniesienia skuteczności systemu szkoleń zawodowych poprzez zwiększenie zachęt i poprawę dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego, w szczególności w odniesieniu do pracowników o niskich kwalifikacjach, kobiet i starszych pracowników.
6. Zniesienie do grudnia 2011 r. istniejących w prawodawstwie sektorowym przeszkód dla przedsiębiorczości i swobodnego świadczenia usług, aby zapewnić większe możliwości wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w sektorze usług.
7. Wprowadzenie środków mających na celu zwiększenie różnicowania nośników energii i zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Opracowanie do 2012 r. planu gospodarki wodnej oraz systemu ustalania cen odzwierciedlającego opłacalność i równy dostęp w celu zapewnienia bardziej zrównoważonego zarządzania zasobami wodnymi.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

OPINIE

KOMISJA EUROPEJSKA

OPINIA KOMISJI

z dnia 15 lipca 2011 r.

dotycząca planu usuwania odpadów promieniotwórczych powstałych w związku z likwidacją elektrowni jądrowej Bohunice V-1, znajdującej się na terenie Republiki Słowackiej, przedłożonego zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom

(Jedynie tekst w języku słowackim jest autentyczny)

(2011/C 210/05)

Poniższa ocena została wykonana na mocy postanowień Traktatu Euratom, bez uszczerbku dla jakichkolwiek dodatkowych ocen, które zostaną wykonane na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zobowiązań wynikających z tego traktatu oraz z prawodawstwa wtórnego.

W dniu 21 stycznia 2011 r. Komisja Europejska otrzymała od rządu słowackiego – zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom – ogólne dane dotyczące planu usuwania odpadów promieniotwórczych w związku z likwidacją elektrowni jądrowej Bohunice V-1.

Na podstawie tych danych oraz dodatkowych informacji, o które Komisja zwróciła się w dniu 18 lutego 2011 r. i które zostały przekazane przez władze słowackie w dniach 8 i 29 kwietnia 2011 r., a także po skonsultowaniu się z grupą ekspertów, Komisja wydała następującą opinię:

- 1) odległość pomiędzy przedmiotowym obiektem a najbliższym miejscem położonym na terytorium innego państwa członkowskiego, w tym przypadku Republiki Czeskiej, wynosi około 38 km. Granice austriacka i węgierska znajdują się w odległości, odpowiednio, 55 km i 62 km,
- 2) podczas normalnej likwidacji emisje płynnych i gazowych zanieczyszczeń nie spowodują narażenia zdrowia ludności innego państwa członkowskiego,
- 3) stałe odpady promieniotwórcze o niskiej i średniej aktywności będą tymczasowo składowane na miejscu przed ich przemieszczeniem do zatwierdzonego krajowego składowiska odpadów w Mochovcach. Stałe odpady promieniotwórcze o wysokiej aktywności będą składowane na miejscu do czasu udostępnienia składowiska głębokiego,
- 4) stałe odpady oraz pozostałości niepromieniotwórcze, które nie przekraczają dopuszczalnych poziomów emisji, zostaną zwolnione z mechanizmów kontrolnych i będą usuwane jako zwykłe odpady lub zostaną przeznaczone do ponownego wykorzystania bądź recyklingu. Działania takie należy przeprowadzić zgodnie z kryteriami określonymi w podstawowych normach bezpieczeństwa (dyrektywa 96/29/Euratom),
- 5) w przypadku nieplanowanego uwolnienia odpadów promieniotwórczych, będącego następstwem wypadku o charakterze i skali przewidzianych w danych ogólnych, dawki, na które może być narażona ludność w innym państwie członkowskim, nie będą stanowić zagrożenia dla jej zdrowia.

Podsumowując, Komisja jest zdania, że wdrożenie planu usuwania odpadów promieniotwórczych w jakiegokolwiek postaci, powstałych w związku z likwidacją elektrowni jądrowej Bohunice V-1 znajdującej się na terytorium Republiki Słowackiej, nie może, zarówno przy normalnym przebiegu likwidacji, jak i w następstwie wypadku o charakterze i skali określonych w ogólnych danych, spowodować radioaktywnego skażenia wody, gleby lub powietrza innego państwa członkowskiego.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji

Günther OETTINGER

Członek Komisji

OPINIA KOMISJI**z dnia 15 lipca 2011 r.**

dotycząca projektu rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego zmieniającego rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32)

(2011/C 210/06)

1. Wprowadzenie

- 1.1. W dniu 19 maja 2011 r. Komisja otrzymała wniosek złożony przez Europejski Bank Centralny (EBC) o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia EBC zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 25/2009 w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32) (dalej zwanego „projektem rozporządzenia”).
- 1.2. Komisja z zadowoleniem przyjmuje ten wniosek i uznaje, że EBC niniejszym działa zgodnie ze swoimi zobowiązaniami w zakresie prowadzenia konsultacji z Komisją w sprawie projektów rozporządzeń EBC, wymaganych w przypadku istnienia związków z wymogami statystycznymi Komisji, jak określono w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98 dotyczącego zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny. Jako że wymóg konsultacji ma na celu zagwarantowanie spójności niezbędnej do tworzenia statystyki spełniającej stosowne wymagania EBC i Komisji w zakresie informacji, Komisja przypomina, że dobra współpraca pomiędzy EBC a Komisją może być dla tych dwóch instytucji oraz dla użytkowników i respondentów wyłącznie korzystna, ponieważ pozwala na skuteczniejsze tworzenie statystyki europejskiej.

2. Uwagi szczegółowe

- 2.1. Komisja z zadowoleniem przyjmuje w szczególności odniesienie do dyrektywy 2009/110/WE w sprawie instytucji pieniądza elektronicznego zawarte w projekcie rozporządzenia.
- 2.2. W art. 1 ust. 1 lit. a) EBC operuje czterema podsektorami monetarnych instytucji finansowych (MIF), tj. „a) bankami centralnymi”, „b) instytucjami kredytowymi”, „c) pozostałymi MIF” oraz „d) funduszami rynku pieniężnego”. W opinii Komisji taki podział na cztery podsektory jest zbyt szczegółowy, ponieważ zgodnie z zasadą ogólną i do celów analiz makroekonomicznych – zgodnie z europejskim systemem rachunków narodowych i regionalnych (ESA 95) i zgodnie z wnioskiem w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (ESA 2010) – używane są wyłącznie dwa główne podsektory MIF, a mianowicie banki centralne i pozostałe MIF. W związku z tym odmienne znaczenie „pozostałych MIF” w projekcie rozporządzenia wprowadza wieloznaczność. Jeśli istnieją szczególne powody, dla których EBC uważa ten podział na cztery podsektory za istotny, należy w projekcie rozporządzenia znaleźć inną nazwę dla podsektora „c) pozostałe MIF”.
- 2.3. Komisja proponuje również następujące brzmienie art. 1 ust. 1 lit. a): „(1) inne instytucje finansowe, których przedmiotem działalności jest (i) przyjmowanie lokat lub bliskich substytutów lokat od jednostek instytucjonalnych, a co za tym idzie nie tylko od MIF; oraz (ii), na ich własny rachunek, przynajmniej w kategoriach gospodarczych – udzielanie kredytów lub inwestowanie w papiery wartościowe; ...”. Powyższą zmianę brzmienia artykułu sugeruje się w celu wskazania, że depozyty pochodzą głównie z innych źródeł niż pozostałe MIF, ale mogą również pochodzić od MIF.
- 2.4. Komisja zauważa, że w art. 1a ust. 4 litery e), f), g) oraz h) są wyłącznie definicjami, podczas gdy litery a), b), c) i d) stanowią wyjaśnienia co do wykładni lub stosowania tych definicji. Komisja proponuje, aby oddzielić te dwie kategorie i umieścić definicje przed wyjaśnieniami.
- 2.5. Ponadto stosowne mogłoby być również uściślenie w art. 2 „Przepis przejściowy”, czy odnosi się on również do nowej definicji MIF.
- 2.6. Jako że wymagane jest przeprowadzenie konsultacji z Komisją w sprawie projektu rozporządzenia, cytat dotyczący tego obowiązku powinien znaleźć się w treści projektu rozporządzenia.

3. Podsumowanie

- 3.1. Komisja zasadniczo popiera projekt rozporządzenia, w takim zakresie, w jakim przyczynia się ono do skutecznej współpracy między Europejskim Systemem Statystycznym (ESS) i Europejskim Systemem Banków Centralnych (ESBC) w zakresie definicji podmiotów sprawozdających oraz promocji cechujących się wysoką jakością spójnych statystyk na poziomie europejskim. Komisja jest jednak zdania, że projekt rozporządzenia mógłby zawierać bardziej szczegółowe zapisy w odniesieniu do zagadnień omawianych powyżej.
- 3.2. Ponadto Komisja pragnie podkreślić znaczenie wiarygodnego procesu w praktyce klasyfikacji jednostek w tym obszarze, przy pełnym poszanowaniu zasad statystycznych, a w szczególności w odniesieniu do organów ustanowionych w kontekście kryzysu finansowego.
- 3.3. Komisja będzie w przyszłości chętnie uczestniczyć we wszelkich konsultacjach w sprawie projektów rozporządzeń EBC.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń**

(Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu)

(2011/C 210/07)

Data przyjęcia decyzji	26.1.2010	
Numer środka pomocy państwa	N 536/09	
Państwo członkowskie	Hiszpania	
Region	Canarias	Artykuł 107 ust. 3 lit. a)
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Régimen de ayudas por daños en producciones e infraestructura en el sector agrario producidos por el incendio en la isla de La Palma iniciados el 1 de agosto de 2009.	
Podstawa prawna	Decreto 116/2009, de 3 de agosto, de ayudas y medidas urgentes y de carácter excepcional para reparar los daños producidos por el incendio acaecido en La Palma. (B.O.C. nº 150, del 4 de agosto de 2009). Proyecto de Orden de la Consejería de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación por la que se regulan las ayudas por daños en producciones e infraestructuras en el sector agrario previstas en el Decreto 116/2009, de 3 de agosto.	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Kłęski żywiołowe lub nadzwyczajne zdarzenia	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia	
Budżet	Całkowity budżet: 1,80 EUR (w mln) Budżet roczny: 1,80 EUR (w mln)	
Intensywność pomocy	100 %	
Czas trwania	1.11.2009–31.12.2010	
Sektory gospodarki	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo	

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consejería de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación Edificio de Usos Múltiples II C/ José Manuel Guimerá, planta 3a 38071 Santa Cruz de Tenerife ESPAÑA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	15.6.2011	
Numer środka pomocy państwa	N 323/10	
Państwo członkowskie	Niderlandy	
Region	Nederland	Obszary mieszane
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Wijziging van N 577/06, Catalogus Groenblauwe diensten	
Podstawa prawna	De kaderwet inzake subsidies van het ministerie van Landbouw, Natuur en voedselkwaliteit, de provinciewet, de gemeentewet, de waterschapswet en de Catalogus Groen-Blauwe diensten (N 577/06)	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Leśnictwo, Ochrona środowiska, Wsparcie techniczne (AGRI), Zobowiązania rolnośrodowiskowe	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia, Usługi dotowane	
Budżet	Całkowity budżet: 840 EUR (w mln) Budżet roczny: 120 EUR (w mln)	
Intensywność pomocy	100 %	
Czas trwania	Do 1.1.2018	
Sektory gospodarki	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Diverse Nederlandse overheden	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	10.6.2011
Numer środka pomocy państwa	SA.32244 (11/N)

Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo	
Region	Wales	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Glastir woodland creation scheme	
Podstawa prawna	The Rural Development Programmes (Wales) Regulations 2006, Welsh Statutory Instrument 2006 No 3343 (W. 304), as amended	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Leśnictwo	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia	
Budżet	Całkowity budżet: 24 GBP (w mln) Budżet roczny: 8 GBP (w mln)	
Intensywność pomocy	70 %	
Czas trwania	Do 31.12.2013	
Sektory gospodarki	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Forestry Commission Wales National Office Aberystwyth SY23 3UR UNITED KINGDOM	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6247 – KKR/Versatel)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 210/08)

W dniu 7 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6247 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6277 – Access Industries/Warner Music Group)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 210/09)

W dniu 7 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6277 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

15 lipca 2011 r.

(2011/C 210/10)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4146	AUD	Dolar australijski	1,3264
JPY	Jen	111,97	CAD	Dolar kanadyjski	1,3549
DKK	Korona duńska	7,4568	HKD	Dolar Hongkongu	11,0241
GBP	Funt szterling	0,87750	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6815
SEK	Korona szwedzka	9,2121	SGD	Dolar singapurski	1,7237
CHF	Frank szwajcarski	1,1577	KRW	Won	1 497,69
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,7576
NOK	Korona norweska	7,8665	CNY	Yuan renminbi	9,1426
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4315
CZK	Korona czeska	24,490	IDR	Rupia indonezyjska	12 082,89
HUF	Forint węgierski	270,70	MYR	Ringgit malezyjski	4,2523
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	60,709
LVL	Łat łotewski	0,7092	RUB	Rubel rosyjski	39,7535
PLN	Złoty polski	4,0348	THB	Bat tajlandzki	42,551
RON	Lej rumuński	4,2633	BRL	Real	2,2283
TRY	Lir turecki	2,3344	MXN	Peso meksykańskie	16,5510
			INR	Rupia indyjska	62,9710

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 22 marca 2011 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/39.168 – PO/Wyroby pasmanteryjne: Zapięcia**

Sprawozdawca: Hiszpania

(2011/C 210/11)

1. Komitet Doradczy zgadza się z oceną Komisji Europejskiej dotyczącą niemożności dokonania zapłaty.
 2. Komitet Doradczy podziela stanowisko Komisji Europejskiej w kwestii ostatecznych kwot grzywny.
 3. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ale zwraca się do Komisji o uwzględnienie wyjątkowo poufnego charakteru sprawy przy podejmowaniu decyzji o czasie i treści publikacji niniejszej opinii.
-

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 31 marca 2011 r.****zmieniającej decyzję C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej)****(Sprawa COMP/39.168 – PO/Twarde wyroby pasmanteryjne: Zapięcia)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2070)

(Jedynie teksty w językach niemieckim i francuskim są autentyczne)

(2011/C 210/12)

Dnia 31 marca 2011 r. Komisja przyjęła decyzję zmieniającą decyzję C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnicy handlowej.

1. WPROWADZENIE

- (1) Decyzją z dnia 19 września 2007 r. ⁽²⁾ w sprawie COMP/39.168 – PO/Twarde wyroby pasmanteryjne: Zapięcia, dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 TFUE) (zwaną dalej „decyzją w sprawie zapięć”) Komisja nałożyła grzywnę w wysokości 40 538 000 EUR na spółkę William Prym GmbH & Co. KG, Prym Inovan GmbH & Co. KG ⁽³⁾ oraz Éclair Prym Group SA ⁽⁴⁾ (zwaną dalej „spółką”) z powodu praktyk uznanych za naruszenie unijnego prawa konkurencji.

2. PROCEDURA

- (2) Dnia 27 września 2007 r. spółkę powiadomiono o decyzji w sprawie zapięć. W dniu 7 grudnia 2007 r. spółka wystąpiła do Sądu Unii Europejskiej (dalej „Sąd”) z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji lub, ewentualnie, o zmniejszenie grzywny nałożonej na nią decyzją w sprawie zapięć. W grudniu 2008 r. spółka złożyła wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (sprawa T-454/07 R), występując o zawieszenie obowiązku zapłaty części grzywny i zwolnienie części gwarancji bankowej. Spółka wycofała następnie swój wniosek, a postępowanie w sprawie zastosowania środków tymczasowych zostało usunięte z rejestru na wniosek prezesa Sądu w dniu 17 marca 2009 r.
- (3) W następstwie wniosku spółki Komisja przeprowadziła oceną wpływu grzywny, nałożonej decyzją w sprawie zapięć, na sytuację finansową spółki oraz jej rzekomą niemożność dokonania zapłaty przez analogię do pkt 35 Wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 ⁽⁵⁾.
- (4) W wyniku oceny stwierdzono, że zmniejszenie grzywny o 25 mln EUR oraz odsetek narosłych od tej kwoty od

27 grudnia 2007 r., a mianowicie 4 544 260,27 EUR ⁽⁶⁾, jest konieczne, aby zlikwidować uzasadnione prawdopodobieństwo ryzyka niewypłacalności spółki w związku z grzywną nałożoną przez Komisję.

- (5) Decyzję przyjmuje się bez uszczerbku dla ważności pozostałych części decyzji w sprawie zapięć.
- (6) Na posiedzeniu w dniu 22 marca 2011 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał przychylną opinię.

3. ADRESACI

- (7) Decyzja skierowana jest to William Prym GmbH & Co. KG, William Prym Holding GmbH oraz EP Group SA.

4. DECYZJA

- (8) W artykule 2 decyzji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 2 ust. 1 tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

— William Prym GmbH & Co. KG oraz William Prym Holding GmbH odpowiadają solidarnie za kwotę: 9 549 021 EUR;

b) w art. 2 ust. 3 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

— William Prym GmbH & Co. KG oraz William Prym Holding GmbH odpowiadają solidarnie za kwotę: 2 578 615 EUR, z czego EP Group SA odpowiada solidarnie za kwotę: 2 242 274 EUR;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ C(2007) 4257 wersja ostateczna, streszczenie opublikowane w Dz.U. C 47 z 26.2.2009, s. 8.

⁽³⁾ Obecnie „William Prym Holding GmbH”.

⁽⁴⁾ Obecnie „EP Group SA”.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2–5.

⁽⁶⁾ Stan na dzień 30 marca 2011 r.

c) w art. 2 ust. 4 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

— William Prym GmbH & Co. KG oraz William Prym Holding GmbH odpowiadają solidarnie za kwotę: 3 410 364 EUR.

(9) Na zasadzie odstępstwa od art. 3 akapit drugi decyzji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. kwota odsetek narosłych od kwoty grzywny w wysokości 25 000 000 EUR od dnia 27 grudnia 2007 r., czyli 4 544 260,27 EUR ⁽⁷⁾, zostaje zmniejszona do zera.

⁽⁷⁾ Porównaj: przypis 6.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2011/C 210/13)

Nr pomocy: SA.33085 (11/XA)

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Comunidad Valenciana

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Prestación de servicios a los apicultores valencianos que sean pymes, en materia de calidad de la miel y sanidad apícola

Podstawa prawna: Resolución de ... de ... de 2011, de la Consellera de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se concede una subvención nominativa al Centro Integrado Apícola Valenciano.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Całkowity planowany roczny budżet programu pomocy: 0,04 EUR (w mln)

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: —

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: 11 lipca 2011 r.–31 grudnia 2011 r.

Cel pomocy: Choroby zwierząt (art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006), Produkcja produktów rolnych wysokiej jakości (art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Sektor(-y) gospodarki: Chów i hodowla pozostałych zwierząt

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Dir. Gral. Prod. Agraria
Conselleria Agricultura, Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46010 Valencia
ESPAÑA

Adres internetowy:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=6cded651-7517-45ac-9f3d-500360e763cb&groupId=16

Inne informacje: —

Nr pomocy: SA.33247 (11/XA)

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Comunidad Valenciana

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Ayudas en materia de calidad avícola y alimentación animal

Podstawa prawna: Resolución de 2011, de la Consellera de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se concede una subvención en materia de calidad avícola y alimentación animal en la Comunidad Valenciana

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Całkowita kwota pomocy *ad hoc* przyznanej przedsiębiorstwu: 0,02 EUR (w mln)

Całkowity planowany roczny budżet programu pomocy: 0,02 EUR (w mln)

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: —

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: 11 lipca 2011 r.–1 listopada 2011 r.

Cel pomocy: Choroby zwierząt (art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46010 Valencia
ESPAÑA

Adres internetowy:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=eda858bb-ae87-4ebd-a099-abf9e6faa6b4&groupId=16

Inne informacje: —

Nr pomocy: SA.33290 (11/XA)

Państwo członkowskie: Niemcy

Region: Sachsen

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Gewährung von Beihilfen und sonstigen Leistungen durch die Sächsische Tierseuchenkasse

Podstawa prawna:

- § 71 Tierseuchengesetz der Bundesrepublik Deutschland
- §§ 6, 7 und 18 Sächsisches Ausführungsgesetz zum Tierseuchengesetz (SächsAGTierSG)
- Leistungssatzung der Sächsischen Tierseuchenkasse

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Całkowity planowany roczny budżet programu pomocy: 5,30 EUR (w mln)

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: —

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: 1 września 2013 r.–31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Choroby zwierząt (art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006), Wsparcie techniczne (art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Sektor(-y) gospodarki: Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Sächsische Tierseuchenkasse
Anstalt des öffentlichen Rechts
Löwenstraße 7
01099 Dresden
DEUTSCHLAND

Adres internetowy:

<http://www.recht.sachsen.de/Details.do?sid=3743011664533>

<http://www.tsk-sachsen.de/joomdocs/LeisSatzung.pdf>

<http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/viehseuchgesamt.pdf>

Inne informacje: —

Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1; Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16; Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9; Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10; Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13; Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10; Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10; Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 20; Dz.U. C 99 z 30.4.2009, s. 7; Dz.U. C 229 z 23.9.2009, s. 28; Dz.U. C 263 z 5.11.2009, s. 22; Dz.U. C 298 z 8.12.2009, s. 17; Dz.U. C 74 z 24.3.2010, s. 13; Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 17; Dz.U. C 355 z 29.12.2010, s. 34; Dz.U. C 22 z 22.1.2011, s. 22; Dz.U. C 37 z 5.2.2011, s. 12; Dz.U. C 149 z 20.5.2011, s. 8; Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 17; Dz.U. C 203 z 9.7.2011, s. 14)

(2011/C 210/14)

Publikacja wykazu przejść granicznych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) opiera się na informacjach przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym, regularnie aktualizowane informacje dostępne są na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych.

SŁOWENIA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 316 z 28.12.2007.

Sekcja „Granice morskie” otrzymuje następujące brzmienie:

Granice morskie:

- 1) Koper–Capodistria
 - 2) Piran–Pirano
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6306 – 3i Group/Action Holding)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 210/15)

1. W dniu 11 lipca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo 3i Group plc (Zjednoczone Królestwo) przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Action Holding B.V. (Niderlandy) w drodze zakupu udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa 3i: spółka zarządzająca kapitałem private equity i aktywami alternatywnymi, inwestująca w różne sektory. Działalność 3i koncentruje się na kapitale private equity, zarządzaniu zadłużeniem oraz inwestycjami infrastrukturalnymi; przedsiębiorstwo prowadzi działalność głównie w Europie, w Azji oraz w Ameryce Północnej i Południowej,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Action Holding B.V.: Action prowadzi działalność na rynku detalicznym produktów nieżywnościowych oraz (w ograniczonym zakresie) żywnościowych za pośrednictwem punktów sprzedaży detalicznej w Niderlandach, Belgii oraz w Niemczech.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6306 – 3i Group/Action Holding, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6298 – Schneider Electric/Telvent)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/C 210/16)**

1. W dniu 11 lipca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Schneider Electric SA („Schneider Electric”, Francja) przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Telvent GIT SA („Telvent”, Hiszpania) w drodze oferty publicznej.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku Schneider Electric: spółka holdingowa międzynarodowej grupy przedsiębiorstw zajmujących się projektowaniem, produkcją i sprzedażą systemów zarządzania energią,
 - w przypadku Telvent: usługi IT w skali globalnej i zintegrowane rozwiązania zautomatyzowane o wysokiej wartości dodanej, głównie dla sektorów takich jak energetyka, transport, rolnictwo i środowisko.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6298 – Schneider Electric/Telvent, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.6322 – Carlyle/RAC)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 210/17)

1. W dniu 6 lipca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Stag Bidco Limited (Zjednoczone Królestwo), spółka utworzona na potrzeby transakcji przejęcia przez grupę Carlyle Group (Zjednoczone Królestwo) i przez nią kontrolowana, przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem RAC Limited (Zjednoczone Królestwo), w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku grupy Carlyle Group: podmiot zarządzający aktywami, który finansuje fundusze dokonujące inwestycji na całym świecie w różnych branżach,
- w przypadku przedsiębiorstwa RAC Limited: przede wszystkim świadczenie usług pomocy drogowej, pośrednictwo ubezpieczeniowe oraz usługi prawne i w zakresie dochodzenia roszczeń z ubezpieczenia pojazdów.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6322 – Carlyle/RAC, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2011/C 210/13	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001.....	28
2011/C 210/14	Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1; Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16; Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9; Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10; Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13; Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10; Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10; Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 20; Dz.U. C 99 z 30.4.2009, s. 7; Dz.U. C 229 z 23.9.2009, s. 28; Dz.U. C 263 z 5.11.2009, s. 22; Dz.U. C 298 z 8.12.2009, s. 17; Dz.U. C 74 z 24.3.2010, s. 13; Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 17; Dz.U. C 355 z 29.12.2010, s. 34; Dz.U. C 22 z 22.1.2011, s. 22; Dz.U. C 37 z 5.2.2011, s. 12; Dz.U. C 149 z 20.5.2011, s. 8; Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 17; Dz.U. C 203 z 9.7.2011, s. 14)	30

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2011/C 210/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6306 – 3i Group/Action Holding) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	31
2011/C 210/16	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6298 – Schneider Electric/Telvent) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	32
2011/C 210/17	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6322 – Carlyle/RAC) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL